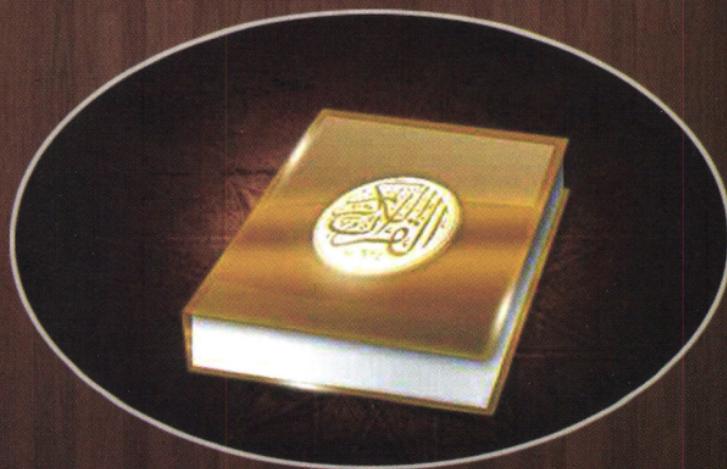

أصول العقيدة - نيبالي

ઈરલામી આસ્થાકો 3Rસ્તુત

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

هاتف: ٤٢٣٤٤٦٦ • فاكس: ٤٢٣٤٤٧٧ • ص.ب: ١٨٢

189

أصول العقيدة

أعده وترجمه للغة النيبالية

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

الطبعة الأولى - هـ ١٤٣٣

ح شعبة توعية الجاليات بالزلفي ، هـ ١٤٣٣

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

أصول العقيدة / شعبة توعية الجاليات بالزلفي

١٤٣٣ هـ

٣٩ ص : ١٢ × ١٧ سم

ردمك : ٤ - ٣٠ - ٨٠١٣ - ٦٠٣ - ٩٧٨

(النص باللغة النيبالية)

١- العقيدة الإسلامية أ- العنوان

١٤٣٣ / ٨٥٢٣

٢٤٠ ديوبي

رقم الإيداع : ١٤٣٣ / ٨٥٢٣

ردمك : ٤ - ٣٠ - ٨٠١٣ - ٦٠٣ - ٩٧٨

الصف والإخراج : شعبة توعية الجاليات بالزلفي

أصول العقيدة आस्थाको असूल

तौहिद र त्यस्को प्रकार।

अल्लाहको पुजा र विशेषतामा उस्लाई एक मान्युलाई तौहिद भनिन्छ, यो चाहिं अल्लाहको सबभन्दा ठुलो आदेश हो, अल्लाह तआलाले भन्नु हुन्छ ﴿فَلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾^{الاخلاص: ۱} हे मोहम्मद! तपाईं भनिदिनुस कि त्यो अल्लाह एक छ।

अर्को ठाउँमा भन्नु हुन्छ ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّةِ وَالْإِنْسَانَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾^{الذاريات: ۵۱} मैले दानव र मानवहरुलाई मात्र आफ्नो उपासनाको लागि सृष्टि गरेको छु।

र एउटा अर्को ठाउँमा भन्नु हुन्छ ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا شَرِيكَ لَهُ﴾^{النساء: ۳۶} अल्लाह कै पुजा गर र उस्को साथमा अरु कसैको साझेदारी नगर।

तौहिद तीन प्रकारका छन्, तौहिद रोबुबियत, तौहिद ओलुहियत, र तौहिद अस्मा वस्सिफात।

पर्थम : तौहिद रोबुबियत।

सृष्टि र संसारको शासनमा अल्लाहलाई एक मान्ने र यो मान्ने कि जीवीकाको मालिक अल्लाह छ, जीवन र मृत्यु उसैको हातमा छ, धरति र आकाश सबै उस्को जागीर छ, अल्लाह तआलाले भन्नु हुन्छ ﴿مَلِّ منْ خَلَقَ عَبْدَ اللَّهِ بِرَزْقِكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَإِنَّ رَبَّكُمْ كُلُّهُ فاطر﴾^{فاطر: ۳}

सृष्टिकर्ता छ जस्ले तिमीलाई आकाश र धरतिबाट जीवीका प्रदान गरिरहेका छन्? उस बाहेक कोही पूज्य प्रभु छैन, त्यसो भए तिमी कता मार्ग बिचलित भइ रहेका छौं ?

अर्को ठाउँमा भन्नु भयो ﴿بَنَرَكَ الَّذِي بَيَّبَ الْمُلْكَ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ۱: المَلَكٌ त्यो जस्को हातमा राज्यसत्ता छ धेरै बरकतवाला छ र हरेक कुरा माथि सर्वशक्ति सम्पन्न छ ।

अल्लाहको सत्ता र शासन चाहिं संसारको सबै वस्तु माथि लागु हुन्छ, वहाँले जस्तो चाहनु हुन्छ भने त्यस्तो आदेश जारी गर्नुहुन्छ, सम्पुर्ण सृष्टिमा मात्र अल्लाहको आदेश चलिरहेछ, अल्ला तआलाको भनाइ छ : ﴿إِنَّ اللَّهَ رَبُّ الْعَالَمِينَ إِنَّمَا مُمْلَكَةُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لِلَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ ۰۶: الاعرافः हेरा! सम्पुर्ण सृष्टि उसैको हो र आदेश पनि उसैको हो, अल्लाह सर्वगुण सम्पन्न हो जो सबै ब्रह्माण्डको पालन्कर्ता हो ।

तौहिदको यस प्रकारलाई थोरै मानिसहरुले नकारेका छन्, त्यो पनि भित्र मनले होइन बरु मुखले मात्र नकारेका छन्, अल्लाह तआलाले भन्नु भएकोछ ﴿وَجَهَدُوا إِلَيْهَا وَأَسْتَقْنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظَلَمًا وَطُولًا﴾ ۱۴: النملः उनीहरुले अत्याचार र घमण्डका कारण इन्कार गरे जबकि उनीहरुका हृदयले विश्वास गरिसकेको थिए।

तर मात्र यस तौहिद माथि विश्वास राखेर कुनै फायदा हुदैन, जस्तो कि मुशरिकहरुलाई यस्को फायदा भएन, अल्लाह तआलाले भन्नु हुन्छ ﴿وَلِئِنْ سَأَلْتُهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ

۶۱: العنكبوتः यदि तपाईं उनीहरुसित और्जाको बोक्कोन् तो उनको जानकारी नहीं हुन्छ कि आकाश र धरतिलाई कस्ले सृष्टि गर्यो र सुर्य र

चंद्रमालाई कस्ले काममा लगायो? त उनीहरुले भनिहालछ कि अल्लाहले, फेरि उनिहरु कता बिमुख भई जाँदैछन्।

दोश्रो : तौहिद ओलुहियत ।

यो विश्वास राख्ने कि सबै प्रकारको पुजा र उपासना मात्र अल्लाहका लागि हुन्, र उस्को उपासनामा अरु कसैलाई साझेदार न बनाउने, तौहिदको सबै प्रकारहरु मध्ये यही तौहिद सबभन्दा अधिक महत्वपूर्ण र ठुलो हो, यसैको लागि अल्लाहले सृष्टिको रचना गरेको छ, अल्लाह तआलाले भन्नु भयो

٥٦ ﴿وَمَا حَفِظْتُ لِيْلَنَّ وَالْأَنْسَ إِلَّا يَعْبُدُونَ﴾ الذاريات:

मैले जिन्न र मानिसहरुलाई मात्र आफनो उपासनाका लागि सृष्टि गरेका छौं। अल्लाहले यसैका लागि सन्देष्टा पठाउनु भएका छन् र यसैका लागि ग्रन्थ अवतरित गरिएका छन्, अल्लाह तआलाले भन्नु भयो

٤٩ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ أَلَا إِلَّا فَاعْبُدُونَ﴾

٢٥ جुन सन्देष्टाहरुलाई पनि हामीले तिमी भन्दा अगाडि पठायौं, तिनीहरुलाई यही सन्देश पठायौं कि म बाहेक कोही सत्य पुज्य छैन, तसर्थ तिमी सबै मेरो उपासना गरा

र जब सन्देष्टाहरुले त्यस तर्फ बोलाउनु भयो त यस तौहिदलाई नै मुशरिकहरुले नकारनु भयो, अल्लाह तआलाले भन्नु हुन्छ

٧٠ ﴿قَاتُلُوا أَجْنِحَتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ، وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ مَا بَأْتُنَا﴾ الاعراف:

तिनीहरुले भन्नथाले, के तपाईं हामीतिर यस कारणले आउनुभएको हो कि हामी एउटै अल्लाहको पुजा गर्न थाल्यौं, र जस्लाई हाम्रा पुर्वजहरुले पुज्दै आएकाथिए तिनलाई छाडिदिऔं?

तसर्थ कुनै किसमको उपासना अल्लाह बाहेक अरु कसैको लागि जायज छैन, नत कुनै देवदुतको लागि, न कुनै सन्देष्टाको लागि,

न कुनै रिशीमुनीको लागि, न अरु कसैको लागि, किन भने उपासना चाहिं मात्र अल्लाहका लागि हुन् ।

तेश्वो : तौहिद अस्मा वस्तिसफात ।

अल्लाहले आफनो जुन नाम राखेका छन् र आफनो जुन महान गुण र विशेषताहरु व्यान गरेका छन् अथवा सन्देष्टा मोहम्मद~~अल्लाह~~ ले वहाँको जुन नाम, र महान गुण र विशेषताहरु व्यान गरेका छन् ति नाम र गुणहरु माथि यस्तो विश्वास राख्ने जस्तो अल्लाहको लागि उचित र सुहाँदो छन्, कुनै किसमको हेरफेर र अदलीबदली अथवा घटथप नगर्ने, तिनीहरुलाई न नकारने, नत आफनो मनमानी तपसिल र विवरण स्पष्ट गर्ने, त्यस्तै अल्लाहका गुण र विशेषताहरुलाई मानिसहरुको गुण र विशेषताहरु जस्तै न सम्भन्ने, नत तिनीहरुको उदाहरण व्याण गर्ने, र यो मान्ने कि ति नाम र गुणहरु मात्र नमुना होइन बरु वासतवित्ता माथि अधारित छन्, र जुन कुराहरुलाई अल्लाहले आफु प्रति मनाही गरेका छन् अथवा वहाँको सन्देष्टा मोहम्मद~~अल्लाह~~ ले मनाही गरेका छन् त्यस्लाई नकारने, र जुन कुराहरुको बारेमा मनाही भएको छैन र पुष्टि पनि भएको छैन भने त्यस बारे चुपलाग्ने, नत त्यस्लाई स्विकारने न नकारने ।

परित्र नामको उदाहरण ।

अल्लाहले आफनो एउटा नाम (अल्हैय-ल-कैयम) राख्नु भएछ, यसो भए अल्लाहको नाम मध्ये एउटा नाम (अल्हैय) हो भन्ने कुरामा विश्वास राख्नु जरुरि हुन्छ, र यस नाममा जुन् प्रकारको गुण र विशेषता छ, त्यस माथि पनि विश्वास राख्नु जरुरि हुन्छ, र त्यस्को अर्थ हो- "यस्तो परिपुर्ण जीवन जस्को शुरुवात पनि छैन र अन्त पनि छैन" ।

त्यस्तै अल्लाहले आफनो एउटा नाम (अस्समी) राखिएको छ, तसर्थ अल्लाहको नाम मध्ये एउटा नाम (अस्समी) हो भने कुरामा विश्वास राख्नु जरुरि हुन्छ, र साथै यो अल्लाहको एउटा विशेषता र गुण पनि हो जस्को अर्थ हो - "सङ्नोवाला" ।

विशेषता र गुणको उदाहरण

अल्लाह तआलाले भन्नु हुन्छ ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْنِيَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعْنُوا﴾

६४ ﴿فَأُولُوَّ بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوتَكُنْ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ المان्दे: अल्लाहको हात बाँधिएको छ, तर वास्तवमा तिनीहरुकै हात बाँधिएको छ, यस भनाइको कारण तिनीहरु तिरस्कृत भए, बरु अल्लाहका दुवै हात खुल्ला छन्, जुन किसमबाट र जति चाहन्छ खर्च गर्दछन् ।

यहाँ अल्लाहले आफु प्रति आफनो दुवै हात प्रमाणित गरिएको छ, जस्को विशेषता यो हो कि त्यो उपहार र पुरस्कारको लागि खोलिएको छ, तसर्थ उपहार र पुरस्कारको लागि खोलिएको अल्लाहको दुइवटा हात हो भन्ने कुरा माथि विश्वास राख्नु पर्छ, तर त्यो कस्तो छ बारे भन्नु र सोचनु मनाही गरिएको छ, र यो पनि भन्नु मिलदैन कि अल्लाहको हात मानिसहरुको हात जस्तै हो, किनकि अल्लाह तआलाले भन्नु भएछ ﴿لَيْسَ كَمِثْلُهُ شَفِيعٌ﴾

۱۱ ﴿وَهُوَ أَسَيِّعُ الْبَصِيرُ﴾ الشورी: ऊ जस्तो कुनै कुरा छैन र उस्ले सुनिरहेको छ र हेरिरहेको छ ।

तौहिदको यस प्रकार बारे संक्षिप्त कुरा यो हो, कि अल्लाहले आफु प्रति जुन कुराहरुलाई प्रमाणित गरेका छन्, अथवा मोहम्मद~~खुल्ले~~ले जुन कुराहरुलाई अल्लाह प्रति प्रमाणित गरेका छन् ।

ती कुराहरुलाई हामी अनिवार्य रूपले मान्ने, र जुन कुराहरुलाई अल्लाहले आफु प्रति मनाही गरेका छन् अथवा मोहम्मद صلی اللہ علیہ وسالہ وآلہ وسالہ जुन कुराहरुलाई अल्लाह प्रति मनाही गरेका छन् ती कुराहरुलाई हामी अनिवार्य रूपले नकारने, कुनै किसमको हेरफेर, अदलिबदलि, अथवा घटथप नगर्ने, नत आफनो मनमानी तपसिल र विवरण स्पष्ट गर्ने, साथै अल्लाहका गुण र विशेषताहरुलाई मानिसहरुको गुण र विशेषता जस्तै न सम्भन्ने, नत तिनीहरुको उदाहरण व्यान गर्ने न इनकार गर्ने, र जुन कुराहरुबाट मनाही गरेको छैन र प्रमाणित पनि गरेको छैन भने त्यस बारे चुपलाग्ने र उस्को अर्थ र तपसिल सोध्ने, यदि उस्को अर्थ अल्लाहको लागि उचित छ भने स्वीकार गर्ने न त्र अस्वीकार गरिदिने ।

लाइलाह ईल्लल्लाहको अर्थ ।

लाइलाह ईल्लल्लाह ईस्लामको जग र बुन्याद हो, ईस्लाममा यस्को उच्च स्थान छ, यही ईस्लामको प्रथम आधार हो, र ईमानको अनेकौं प्रकार मध्ये ठुलो र माथिल्लो तलको ईमान हो, त्यस्को गवाही, अर्थको ज्ञान, र त्यस्को अनुकुल कर्तवय गरेपछि मात्र कुनै कार्य स्वीकार हुन्छ ।

त्यस्को अर्थ हो - "अल्लाह बाहेक कोही सत्य उपास्य छैन" र यस बाहेक अरु सबै अर्थ गलत छन् जस्तो कि सृष्टिकर्ता मात्र अल्लाह हो, अथवा अल्लाह बाहेक अरु कसैमा रचना गर्ने शक्ति छैन, अथवा अल्लाह बाहेक अरु कोही उपस्थित छैन, किन भने यस्मा मात्र तौहिद रोबुवियतको अर्थ स्पष्ट हुन्छ, र तौहिद ओलुहियतको त चर्चा पनि हुँदैन जबकि यस शब्दको बुन्यादी अर्थ यही हो ।

यस शब्दमा दुझभाग छन्-

- १ - नकारने, यो (लाइलाह)मा छ, अर्थात् कोही पुजा योग्य छैन।
- २ - स्वीकारने, यो (ईल्लल्लाह) मा छ, अर्थात् पुजा योग्य मात्र अल्लाह हो।

तसर्थ पुजा चाहिं मात्र अल्लाहका लागि हुन्, अरु कसैको लागि कुनै प्रकारको पुजा जायज हुदैन, र जस्ते पनि यो शब्दं भनिन्छ, त्यस्को अर्थ बुझनु हुन्छ, र त्यस्को अनुकुल कर्तवय गर्नु हुन्छ, अर्थात् शिर्कलाई नकारनु हुन्छ र तौहिदलाई स्विकारनु हुन्छ, र त्यस माथि ठोस विश्वास राखनु हुन्छ भने मात्र त्यो व्यक्ति नै वासतवमा मुस्लिम हुन्छ, र जस्ते त्यस्को अनुकुल कर्तवय गर्नु हुन्छ तर भित्र मनमा विश्वास छैन भने त्यो मोनाफिक हुन्छ, र त्यस्को बिरुद्ध जस्ते शिर्क गर्नु हुन्छ भने त्यो आफनो मुखले किन नभनोस तर पनि वास्तवमा त्यो मुशिरक र काफिर नै हुन्छ।

लाइलाह ईल्लल्लाहको प्रधानता र विशेषता ।

यस शब्दमा धेरै गुण र विशेषताहरु छन्, त्यस मध्ये केहि यस प्रकार छन् :

१ - तौहिदलाई स्विकारे पछि यदि कुनै व्यक्तिले नर्कको सजाय पाउँनु हुन्छ भने सधै त्यहाँ बसनु हुदैन, हादिसमा मोहम्मद~~कर्म~~ ले भन्नु भएकोछ, "जस्ते लाइलाह इल्लल्लाह भनेको छ र हृदयमा जौको दाना बराबर पनि भलाइ छ भने त्यो नर्कबाट बाहिर हुन्छ, र जस्ते लाइलाह इल्लल्लाह भनेको छ र हृदयमा गहुंको दाना बराबर पनि भलाइ छ भने त्यो नर्कबाट बाहिर हुन्छ, र जस्ते लाइलाह इल्लल्लाह भनेको छ र हृदयमा कणको दाना बराबर पनि भलाइ छ भने त्यो नर्कबाट बाहिर हुन्छ"

(मुतफकुन्जलैह- ४४, १९३)

२ - यसै कारणले जिन्न र मानिसहरुको सृष्टि भयो, अल्लाह तआलाले भन्नु हुन्छ ۵۱: ﴿وَمَا خَلَقْتُ لِجِنَّةً وَلِإِنْسَانًا إِلَّا يَعْبُدُونِ﴾ الذاريات

मैले जिन्न र मासिहरुलाई मात्र आफनो उपासनाका लागि सृष्टि गरेका छौं ।

३ - सन्देष्टाहरु पनि यसै कारण आउनु भयो, र ग्रन्थहरु पनि यसै कारण अवतरित भयो, अल्लाह तआलाले भन्नु हुन्छः ۴۰: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ الانبياء

४०: जुन सन्देष्टाहरुलाई पनि हामीले तिमी भन्दा अगाडि पठायौं, तिनीहरुलाई यही सन्देश पठायौं कि म बाहेक कोही सत्य पुज्य छैन, तसर्थ तिमी सबै मेरो उपासना गर ।

४ - सन्देष्टाहरुको निमन्त्रनको सांचो पनि यही हो, सर्वप्रथम सबैले यसै तिर बोलाउनु भयो, र सबैले अ-आफना समाजलाई यही भन्नु भयो ۵۹: ﴿يَقُولُونَ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ الاعراف

मेरो जातिका मानिसहरु, अल्लाहको उपासना गर उसबाहेके कोही तिम्रा पुजायोग्य छैन ।

लाइलाह ईल्लल्लाहको शर्त ।

लाइलाह इल्लल्लाहको सातवटा शर्तहरु छन्, जुन सबैलाई मान्नु र एउटाको पनि विरुद्ध नगर्नु अनिवार्य छ, र त्यो यस प्रकार छन्:

१ - ज्ञान : अर्थको ज्ञान र त्यस अनुसार कर्तवय, अर्थात यदि मान्द्धेलाई यस कुराको ज्ञान भइसक्यो कि अल्लाह नै पुजायोग्य हो र त्यस बाहेक सबैको पुजा गलत हो भने उस्लाई यस शब्दको ज्ञान भइसक्यो, अल्लाहले भन्नु भयो ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾

۱۹ - ﷺ مُحَمَّد: يस्को ज्ञान राखनुस कि अल्लाह बाहेक कोही सत्य पुजायोग्य छैन ।

उसमान رض को हदिसमा छ कि नबी صلی اللہ علیہ وسَلَّمَ ले भन्तु भयो «जस्ले यो जान्दछ कि अल्लाह बाहेक अरु कोही पुजा योग्य छैन र यस अवस्थामा त्यस्को मृत्यु हुन्छ भने त्यो स्वर्गमा जान्छ» ।

۲ - ठोस विश्वास : परिपूर्ण विश्वास र मन्को सन्तुष्टि समेत कुनै प्रकारको संदेह बिना लाइलाह इल्लल्लाह भन्ने, अल्लाह तआलाले भन्तु भयो: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ أَلَّا يَرْجُوا إِلَيْهِ رَوْزَةُ الْحِسَابِ، ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا﴾

۱۰ - مोमिनहरु त ती नै हुन् जस्ले अल्लाह र उस्को रसुलमाथि ईमान ल्याई त्यस प्रति कैनै किसिमको शंका र संदेह गरेनन् ।

अबुहोरैरह رض को हदिसमा छ कि रसुल صلی اللہ علیہ وسَلَّمَ ले भन्तु भयो «जुन सुकै व्यक्तिले कुनै शंका र संदेहको बिना यो गवाही दिन्छ कि अल्लाह बाहेक अरु कोही पुज्य छैन र म अल्लाहको रसुल (सन्देष्टा) छु र यस अवस्थामा अल्लाह सँग भैट्टनु हुन्छ भन्ने त्यो स्वर्गमा जान्छ» (मुस्लिम-२७)

३ - स्वीकार : अर्थात यस शब्दमा जति कुराहरु पाइन्छ त्यो सबैलाई भित्री मनले पनि र मुखले पनि स्वीकारने, जुन घटनाहरुको बारेमा बताइएको छ, त्यस माथि विश्वास राख्ने, र रसुल صلی اللہ علیہ وسَلَّمَ को तर्फबाट आएको हरेक कुरामा ईमान ल्याउने, र एउटा कुरालाई पनि न नकारने, अल्लाह तआलाले भन्तु भयो ﴿إِمَّا آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ، وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّهُمْ أَمَّنَ بِاللَّهِ وَمَا تَكُونُ كَبِيرٌ﴾

وَرَسُولِهِ، لَا تَفْرِقْ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ، وَكَالُوا سَيِّقَنَا وَأَطْعَنَّا غُفرانَكَ رَبَّنَا وَإِيَّاكَ
 ٢٨٥ رસુલલે ત્યો કુરામા ઈમાન લ્યાઉનું ભયો જુન
 ઉનીમાથિ અલ્લાહકો તર્ફબાટ અવ્તરિત ભયો ર મોમિનહરુલે પનિ
 ઈમાન લ્યાએ, યિનીહરુ સબૈ અલ્લાહ, ઉસ્કો દેવદુત, ઉસ્કો
 કિતાબ, ર ઉસ્કો સન્દેષ્ટાહરુ માથિ ઈમાન લ્યાઉનું ભયો, હામી
 ઉસ્કો સન્દેષ્ટાહરુ મધ્યે કસૈકો બીચ ભેદભાવકો વ્યવહાર ગઈનૌ,
 ર ઉનીહરુલે ભને કિ હામીલે સુન્યૌ ર માન્યૌ હે પાલન્ક્રતા,
 હામીલે ક્ષમાકો લાગિ પ્રાર્થણ ગર્દછો, ર તિમી છેડ નૈ ફર્કેર
 જાનું છે।

બિરોધી ર અસ્વીકાર ગર્નેહરુ મધ્યે ત્યો પનિ ઘોષિત હુંછ જુન
 ઇસ્લામકો કુનૈ નિયમ ર સજાયહરુ માથિ અસહમતિ જનાઉંછ
 અથવા ત્યસ્કો બહિસકાર ગર્નું હુંછ, જસ્તો કિ ધેરૈ વ્યક્તિહરુલે
 ચોરિકો સજાય, વ્યભિચારકો સજાય, એક ભન્દા અધિક વિવાહ,
 ર પૈતૃકસમ્પત્તિ બિભાજિત ગર્ને જસ્તો ઇસ્લામી નિયમહરુકો
 બિરોધ ગરેકો છે, અલ્લાહ તઆલાલે ભન્નું ભયો

مُؤْمِنَةٌ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا إِنْ يَكُونَ لَهُمُ الْجِيرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ^{٣٦} الاحزاب:
 જવ અલ્લાહ ર ઉસ્કો રસુલલે કુનૈ કુરાકો ફેસલા નિર્ધારિત
 ગરિદિન્છ ભને કુનૈ મોમિન પુરુષ ર મોમિન મહિલાલાઈ અન્યથા
 કેહી હક બાંકી રહૈદૈના।

૪ - અનુસરણ : અર્થાત આજ્ઞાકારી હુને, લાઇલાહ ઇલ્લલાહકો
 અર્થકો પાલનગર્ને, સ્વીકાર ર અનુસરણમા અન્તર ચાહિં માત્ર યતિ
 છુન્ કિ ત્યસ્કો વાસતવિત્તાલાઈ માનેર મુખલે બયાન ગરનલે
 સ્વીકાર ભનિન્છ જવ કિ અનુસરણકો અર્થ હો આજ્ઞાકારી હુને, ર
 ત્યસ અનુકુલ જીવન બિતાઉને, તસર્થ યદિ કસૈલાઈ લાઇલાહ

इल्लाहको अर्थको ज्ञान भयो, विश्वास पनि भयो, र त्यस्लाई स्वीकार पनि गर्यो तर त्यस्को आज्ञा पालन गर्नु भएन र त्यस अनुकुल जीवन बिताउनु भएन भने उस्ले अनुसरणको शर्त पुरा गर्नु भएन, अल्लाह तआलाले भन्नु भया ﴿وَأَنْبِيَأْلَهُ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا﴾ ٠٤ الزمر: कि आफ्नो पालन्कर्तातिर रोजु गर र उस्को आज्ञाकारी भइहाल ।

अर्को ठाउँमा अल्लाहले भन्नु भयो ﴿فَلَا وَرَبَّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ إِنَّمَا يَعْلَمُ مَا فَعَلَّمَكَ وَإِنَّمَا يُسَلِّمُوا فِيمَا شَجَرَ بِنَهَشَةٍ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَفْسِهِمْ حَرَجًا فَمَا قَضَيْتَ وَإِنَّمَا يُسَلِّمُوا﴾ النساء: ٦٥ तिमो पालन्कर्ताको कसम छ कि यिनीहरु जब सम्म आफ्ना सम्पूर्ण विवादमा तपाइलाई ईन्साफकर्ता गर्दैनन् र तपाइले गरेको निर्णयप्रति हृदयमा कुनै सँकुचित बिचार नराखि प्रसन्नतापूर्वक त्यस्लाई अँगिकार गर्दैनन् भने तब सम्म मोमिन हुन सक्दैनन् ।

५ - सच्चाई : आफ्नो ईमानमा सच्चा होस, र आफ्नो आस्थामा सच्चा होस, अल्लाह तआलाले भन्नु भयो: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا تَقُولُوا اللَّهُ وَكُلُّوْمَعَ الصَّدِيقُونَ﴾ التوبه: ١١٩ हे ईमानवालाहरु, अल्लाह सँग डर मान्ने गर, र सच्चाहरुको सँगत गर ।

मोहम्मद ﷺले भन्नु भयो «जुन सुकै व्यक्तिले सही मनले यो गवाही दिन्छ कि अल्लाह बाहेक कोही पुज्य छैन भने त्यो स्वर्गमा जान्छ» (यस हदिसलाई अहमदले बयान गरेको र अलबानीले सही बताएको) छन् तसर्थ यदि कोही मुखले गवाही

दिइरहेछ, तर भिन्नी मनले बिरोध गरिरहेको छ भने त्यो मुक्ति पाउँदैन बरु मोनाफिकको गिण्ठीमा उल्लेख हन्छ ।

سچھا�کو بिरोध मध्ये यो पनि छ कि रसुल ﷺ को तर्फबाट
आएको सबै कुराहरुलाई नकारने अथवा मात्र केही खास
कुराहरुलाई नकारने, किन भने अल्लाहले वहाँको आज्ञा पालन
गर्ने आदेश दिएकोछ, र साथै वहाँको अनुसरणलाई आफनो
अनुसरण सँग जोडेको छ, अल्लाहले भन्नु भयो ﴿ قُلْ أَتَيْمُوا ۚ ﴾

٥٤ ﴿نُورٌ﴾ التور: ﴿أَرْسَلْنَا﴾ وَطَبِيعُوا بَنِي دِينِنَا كि اَللّٰهُكَو اَجَازِاكَو
पालन गर र रसलको आज्ञाको पालन गर ।

۶ - شुद्धता : शुद्ध मनूले आफनो कर्मलाई शिर्कको मिश्रणबाट बचाएर सफा राख्ने, अर्थात मान्छेको सबै कुराहरु र सबै कार्यहरु मात्र एक अल्लाहको लागि र वहाँको खुशी प्राप्त गर्नको लागि होस, त्यस्मा देखावट, र निजी फायदा, अथवा अरु कुनै खास प्रकारको चाहना र लालसाको मिश्रण पनि नहोस, नत कुनै व्यक्ति, र कुनै धर्म अथवा कुनै गुटको प्रेममा होस, बरु मात्र अल्लाहको खुशी र प्रलोकमा विजयता प्राप्त गर्नको लागि होस, र कुनै व्यक्ति सँग प्रतिफल र धन्यवाद पाउने आशा पनि नलिएको होस, अल्लाह तआलाले भन्नु भयो ﴿أَلَا يَلْوُ الَّذِينَ لَا يَحْلِصُون﴾ ۳ الزمر: خبارदार! उपासना खास अल्लाह कै लागि हो ।

अर्को ठाउँमा अल्लह तआलाले भन्नु भयो ﴿ وَمَا أُمِرْتُ إِلَّا لِتَعْبُدُوا اللَّهَ ۚ ۝)

५ عَلَيْهِمْ لَهُ الْبَيْنَ ﴿البينة﴾ उनीहरुलाई यही मात्र आदेश दिएको थियो कि निष्ठापुर्वक अल्लाहको उपासना गरुन र एकाग्र भएर उसैकोलागि धर्मलाई शदू राख्नुन । सहिनमा ईतबान को

हदिस छ कि रसुल ﷺ ले भन्नु भयो «अल्लाहले नर्क माथि उनीहरुलाई बर्जित गरिसकेको छ, जुन् मात्र अल्लाहको खुशीको लागि लाइलाह इल्ललाहको गवाही दिएको छ» (मुत्तफकुनअलैह - ४२५, ३३)

७ - प्रेम : यस शब्द, र यस्को अर्थ, र यस्को लागि अनिवार्य कुराहरु प्रति प्रेम भावना, अर्थात अल्लाह र रसुल ﷺ सँग प्रेम गर्ने, वहाँको प्रेम चाहिं सबै प्रकारको प्रेम भन्दा माथि राख्ने, र प्रेमको शर्त र त्यस्को लागि अनिवार्य कुराहरुलाई पुरा गर्ने, अल्लाह सँग प्रेम गर्नका साथ साथै महान्ता, आदर, डर, र आशाको भावना पनि राख्ने, जुन ठाउँहरुले अल्लाहलाई मनपराउँछ भने त्यो ठाउँहरु मनपराउने जस्तो कि मक्का, मदिना, र अन्य सबै मस्जिदहरु, र जुन समयहरुले अल्लाहलाई मनपराउँछ भने त्यो समसहरु पनि मनपराउने जस्तो कि रमजानको महिना, जिलहिज्जाको शुरुको दस दिन, इत्यादि, र जुन व्यक्तिहरु सँग अल्लाहले प्रेम गर्नु हुन्छ भने उनीहरु सँग प्रेम गर्ने जस्तो कि सन्देष्टा, ईशवर्दुत, देवदुत, सत्य निष्ठ शहीद, र सत्यकर्मीहरु, र जुन कार्यहरुले अल्लाहलाई मनपराउँछ भने त्यो कार्यहरु पनि मनपराउने जस्तो कि नमाज, दान, बर्त, र हज, (प्रिकर्मा), र जुन कुराहरुले अल्लाहलाई मनपराउँछ भने त्यो कुराहरु पनि मनपराउने जस्तो कि अल्लाहको स्मरण गर्ने, र कुरआन पढ्ने ।

प्रेम अन्तर्गत यो पनि आउँछ कि अल्लाहले मनपराएको कुराहरुलाई आफुले मनपराएको र चाहेको कुराहरु भन्दा माथि राख्ने, र जुन कुराहरुसित अल्लाहले घृणा गर्नु हुन्छ भने त्योसित घृणा गर्ने, तसर्थ नासितकवादि र पापसित घृणा गर्ने,

﴿ يَكَانُوا أَذِينَ مَاءْمُوا مَنْ يَرْتَدُ مِنْكُمْ عَنْ دِيَنِهِ فَمَسْقَفَ يَأْنِ اللَّهُ يَعْلَمُ بِمُجْهِمِهِ وَيَعْلَمُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعْزَفُ عَلَى الْكُفَّارِ يُجْهِدُهُوكَ فِي سَبِيلِ ۝ ۵۴ هُنَّ أَلَّا وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَا يَبْرُءُهُ﴾ المائدة: ٥٤

अल्लाह तआलाले भन्नु भयो । अल्लाहले यस्ता मानिसहरु को विमुख भइहाल्छ भने अल्लाहले यस्ता मानिसहरुको सृष्टि गर्नेछ जस्ताई उस्ले माया गर्दछ र तिनीहरुले पनि अल्लाहलाई माया गर्नेछन् । तिनीहरु मोमिन सँग नर्माको व्यवहार गर्नेछन् र नासतिक सँग कठोरताको । अल्लाहको मार्गमा जिहाद (धर्म युद्ध) गर्दछ र कुनै तिरस्कृत मानिसको तिरस्कारको वासता गर्नेछैनन् ।
मोहम्मदुर रसुलुल्लाहको अर्थ ।

मुखले र मन्त्रे यो स्वीकार गर्ने कि वहाँ चाहिं अल्लहको सेवक र सन्देष्टा हो, यसै अनुसार कर्तव्य गर्ने, वहाँको आदेशको पालन गर्ने, वहाँले भनेको कुराहरु माथि विश्वास गर्ने, वहाँले रोकिएको कुराहरुबाट रुकिहाल्ने, र वहाँले बताएको तरिका अनुसार अल्लाहको उपासना गर्ने ।

मोहम्मदु-र-रसुलुल्लाहमा दुइभाग छन्, एउटा अल्लाहको सेवक (अब्दोह) र अर्को अल्लाहको सन्देष्टा (रसलोह) यो दुवैभागले वहाँको हक अधिकारमा भइरहेको हरेक प्रकारको घटथपलाई बहिस्कार गरिरहेको छ, किन भने ऊ त अल्लाहको सेवक र सन्देष्टा हुनुहुन्छ, र यो दुवै गुणको ऐतेबारले ऊ सबभन्दा महान व्यक्ति हुनुहुन्छ, अब्दको अर्थ हो "पऱ्जा गऱ्जेवाला दास" अर्थात ऊ एउटा मनुष्य हो, वहाँको सृष्टि पनि उसैबाट भएकोछ जस्वाट सबै मासिहरुको सृष्टि भएकोछ, वहाँ माथि पनि त्यही नियमहरु लागु हुन्छ जुन् सबै मानिसहरु माथि लागु हुन्छ,

अल्लाह तआलाले भन्नु भयो ۱۱۰: ﴿كَلِإِنَّا نَأْبُشْ وَنَلْكُ﴾ الکھف: ﴿الْمَدْ لِلَّهِ أَكْبَرَ أَنَّزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجِدْ فِي عِوْنَّا﴾ ۱ الکھف: सबै प्रशंसाहरु अल्लाहको लागि नै छन् जस्ते आफना भक्त (मोहम्मद) माथि किताब उतार्यो र यस्मा कुनै प्रकारको कमी बाँकि राखेको छैन ।

रसुलको अर्थ हो «**शश्व सत्क. सावधान कर्ता र अल्लाहताफ् बोलाउनका लागि मानिसहरु तिर प्राप्ताएको त्यागि**» यो दुवै गुणको गवाहीको अर्थ यो हो कि वहाँको हकमा कुनै प्रकारको घटथपलाई अस्वीकार गर्ने, जस्तो कि इस्लामको दावा गर्नेवाला धेरै व्यक्तिहरुले वहाँको जायज हक भन्दा अधिक हक दिएर सिमाउलङ्घन गरिरहेका छन् यहाँ सम्म कि सेवकको स्थानबाट उठाएर पुज्यको स्थान दिइसकेको छ, तसर्थ अल्लाहलाई छोडेर वहाँ सँग मद्दत माँगिरहेका छन्, वहाँसित त्यस्ता कुराहरु माँगिरहेका छन् जस्तो शक्ति अल्लाह बाहेक अरु कसैमा छैन जस्तो कि मानवको अवश्यकता पुरा गर्ने, दःख मेट्ने, इत्यादि । र तिनीहरु बाहेक धेरै मानिसहरु यस्तो पनि छन् जुन् वहाँको सन्देष्टा हुने कुरामा विश्वास गर्दैनन् अथवा वहाँको अनुसरण गर्दैनन् बरु वहाँको जायज हकमा पनि कमी गरिरहेका छन्, तसर्थ वहाँको कुरा भन्दा अधिक दर्जा अन्य कुनै व्यक्तिको कुरालाई दिइरहेका छन्, वहाँको तरिका सँग सम्बन्धिष्ठोड र बेमुखी गरिरहेका छन्, र वहाँको विरोधी कुराहरु प्रति विश्वास राखिरहेका छन् ।

الإيمان وأركانه ईमानको स्तम्भ

ईमान, घोषन र कर्तव्यको नाम हो, जस्मा पुण्यले बृद्धि र पापले कमी हुन्छ, अर्थात ईमान भनेको हृदय र जिब्रो द्वारा भन्ने समेत हृदय र जिब्रो र अँग द्वारा गरिएको कर्मको नाम हो, हृदयको भनाइको अर्थ हो आस्था र विश्वास, जिब्रोको भनाइको अर्थ हो त्यस्को गवाही, हृदयको काम हो त्यस्लाई मान्ने, शुद्ध राख्ने, आत्मा समर्पण गर्ने, प्रेम गर्ने, र सुकर्मको इच्छा राख्ने, त्यसतै अँगको काम हो आज्ञा पालन गर्ने र रोकिएको कुराहरुबाट रुकिहालने।

कुरआन र हदिस द्वारा यो कुरा प्रमाणित हुन्छ कि ईमानका केही भागहरु छन् र त्यो हो, अल्लाह प्रति ईमान, मलाएका (देवदुत) प्रति ईमान, ईश्वरीय ग्रन्थहरु प्रति ईमान, सन्देष्टाहरु प्रति ईमान, प्रलोक प्रति ईमान, रामो र नरामो भाग्य प्रति ईमान, जस्तो कि अल्लह तआलाले भन्नु भयो ﴿مَأْمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّهُمْ مَأْمَنٌ بِاللَّهِ وَمَا لَهُ بِكُوْنِهِ وَرَسُولُهُ لَا يُفْرِقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُسُلِهِ﴾

٢٨٥ رसुलले ﴿وَكَانُوا سَيِّئَاتٍ وَلَطَعْنَاتٍ عَفَرَانَكَ رَبَّنَا وَإِنَّكَ الْعَصِيرُ﴾ البقرة: ٢٨٥
त्यो कुरामा ईमान ल्याउनु भयो जुन उनीमाथि अल्लाहको तर्फबाट उतारयो र मोमिनहरूले पनि ईमान ल्याए, यिनीहरु सबै अल्लाह, उस्का देवदुत, उस्का किताब, र उस्का सन्देष्टाहरु मध्ये कसैको बीच भेदभावको व्यवहार गर्दैनौं, र उनीहरूले भने कि हामीले

सुन्धौं र मान्यौं हे पालन्कर्ता, हामीले क्षमाको लागि प्रार्थणा गर्दछौं, र तिमी छेउ नै फर्केर जानु छ ।

सही मुस्लिममा ऊमर बिन खत्ताबको हदिस छ कि जिब्रिल عليه السلامले मोहम्मद صلوات الله علیه و آله و سلمलाई ईमानको बारेमा सोध्नु भयो त मोहम्मद صلوات الله علیه و آله و سلمले भन्नु भयो «ईमान यो हो कि तिमी अल्लाह, देवदुत, ईश्वरीय ग्रन्थ, सन्देश्टा, प्रलोक, र राम्रो अथवा नराम्रो भाग्य प्रति ईमान राख» (मुस्लिम-८)

तसर्थ यो ६ वटा कुराहरु ईस्लामी सही आस्थाको मुल्य आधार हो जस्को बयान पवित्र ग्रन्थ कुरआनमा पनि अवतरित भएको छ र मोहम्मद صلوات الله علیه و آله و سلمले पनि त्यही लिएर आउनु भयो र त्यसैलाई ईमानको स्तम्भ भनिन्छ ।

पहिलो : अल्लाह प्रति ईमान ।

अर्थात अल्लाहलाई ओलुहियत, रोबुवियत, र अस्मा वरिसफातमा एकलो मान्ने, र अल्लाह प्रति ईमान मध्ये:

१ - यो ईमान राख्ने कि वास्तवमा अरु सबै बाहेक वही अल्लाह पुज्य छन्, किन भने वही मानिसहरूको सृष्टिकर्ता हो, उनीहरु माथि कपा गर्नेवाला, जीवीका प्रदान गर्नेवाला, र बाहिर र भित्रको भेदलाई ज्ञान राख्नेवाला पनि वही छ, र उसैले आज्ञाकारीहरूलाई पुरस्कार प्रदान गर्ने र आज्ञा उलंघन गर्नेवालाहरूलाई सजाय दिने क्षमता राख्दछ ।

मुख्य कुरा के हो भने सबै किसमको पुजा र उपासनामा अल्लाहलाई याचना, आशा, डर, त्रास, प्रेम, र महान्ताको कदर गर्ने समेत वहाँलाई एकलो मान्ने, कुरआनको अधिक भाग चाहिं यसैको बारेमा अवतरित भएको छ, जस्तो कि अल्लाह तआलाले भन्नु भयो ۳ - ۲ ﴿فَاعْبُدُ اللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ الَّذِي
أَنْتَ إِلَيْهِ الْمُتَّابِعُونَ﴾ الزمر:

तसर्थ तिमी अल्लाहको उपासना गर, धर्मलाई खास उसैको निमित्त गरेर, खबरदार! उपासना खास अल्लाह कै लागि हो । यो पनि भन्नु भयो ۲۳ ﴿وَقَضَى رَبُّكَ أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا هُنَّا ۝ الإِسْرَاءٌ﴾ तिम्रो पालन्कर्ताले स्पष्ट आदेश गरेको छ कि ऊ बाहेक तिमी कसैको पुजा नगर ।

अर्को ठाउँमा भन्नु हुन्छ ﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُتَّصِّلِينَ لَهُ الْأَلْيَنَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝﴾

१४ غافر: तिमीले अल्लाहको निमित्त धर्मलाई समर्पित गरि अल्लाहलाई पुकारदै गर, चाहे नास्तिकहरु किन नरिसाओस । उपासना विभिन्न प्रकारका छन्, त्यस मध्ये, प्रार्थना, डर, आशा, भरोसा, अपेक्षा, दहशत, याचना, भय, प्रवृत्ता, मद्दत चाहने, शरण माँगने, बिन्ती गर्ने, बलि दिने, र मन्त्र मान्ने जस्तो कार्यहरु छन्, यस बाहेक अरु धेरै प्रकारको उपासनाहरु छन् जुन् अल्लाह बाहेक अरु कसैको लागि जायज छैन, र यदि कुनै प्रकारको उपासना अल्लाह बाहेक अरु कसैको निमित्त हुन्छ भने त्यो शिर्क र कुफ घोषित हुन्छ ।

प्रार्थनाको प्रमाण : अल्लह तआलाले भन्नु भयो ۝ ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ۝ أَذْغُونِي أَسْتَجِبْ لِكُلِّ إِلَيْكَ ۝ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَذْهَلُونَ جَهَنَّمَ دَاهِرِينَ ۝﴾

१० गافर: तिम्रो पालन्कर्ताको आदेश छ कि तिमी मसित प्रार्थना गर, म तिम्रो प्रार्थना स्विकार गर्ने छु जुन मानिसहरु मेरो उपासनाबाट घमण्डले आहंकार गर्दछन् त्यो तिरस्कृत भइ नर्कमा जाने छन् ।

नोमान बिन बशीर ~~رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ~~ को हादिसमा छ कि रसुल ~~رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ~~ ले भन्नु भयो «प्रार्थना नै उपासना हो» (तिर्मिजी) ।

डरको प्रमाण : ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَلَا يَأْخُذُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ آل عمران: ١٧٥
यदि तिमीहरु सच्चा मोमिन हैं भने उनीहरु सित नडर बरु मात्र मसित डरने गर ।

आशाको प्रमाण : ﴿فَإِنَّمَا يَرْجُو لِفَاءَ رَبِّهِ﴾ آية الکھف: ١١٠
जुन मानिसहरुले आफनो आराध्यसँग साक्षात्कारको आशा राख्दछ त्यस्लाई अवश्यक छ कि राम्रो कर्म गरेस र आफनो पालन्कर्ताको पुजामा अरु कसैलाई साभेदार नबनाओस ।

भरोसाको प्रमाण : ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا﴾
يदि तिमी सांच्चकै मोमिन हैं भने अल्लाह माथि भरोसा गर्ने गर ।

अपेक्षा, दहशत, र याचनाको प्रमाण : ﴿أَنَّهُمْ كَانُوا بُشَّرًا فِي الْحَيَاةِ وَيَدْعُونَنَا رَبَّا وَرَبَّا﴾
٩٠
ति भलो मानिसहरु पुण्यको काम तिर हतार गर्दथे र हामीलाई अपेक्षा र दहशतले पुकारदथे र हाम्रो अगाडि याचना गर्दथे ।

भयको प्रमाण : ﴿فَلَا تَخَشُوهُمْ﴾
तिनीहरु सित नडराउनु बरु मसित मात्र डराउनु ।

प्रवृत्ताको प्रमाण : अल्लाह तआलाले भन्नु भयो ﴿وَأَبْيَأَ إِلَيْهِ رَبُّكُمْ﴾

٥٤ الزمر : آफनो पालन्कर्ता तिर प्रवृत होउ र उस्को आज्ञाकारी भझाला।

मद्दत चाहनको प्रमाण : अल्लाह तआलाले भन्नु भयो ﴿إِنَّهُ مُبِينٌ﴾

٥ الفاتحة : हामीले तिमै उपासना गर्दछौं र मात्र तिमी सँग नै मद्दत चाहन्छौं ।

रसुल ﷺ ले भन्नु भयो «यदि मद्दत चाहन्छौं भने मात्र अल्लाह सँग मद्दत चाहने गर»

शरण मांगनको प्रमाण : अल्लाह तआलाले भन्नु भयो ﴿فَلْ أَعُوذُ بِهِ﴾

١ الناس : ١ भनिदिनुस कि म मानिसहरुको पालन्कर्ताको शरण माँगदछु ।

बिन्ती गर्नको प्रमाण : अल्लाह तआलाले भन्नु भयो ﴿أُ﴾

٩ الأنفال : त्यो समय याद गर जब तिमीले आफनो पालन्कर्ता सित बिन्ती गरीराखेका थियौं अनि अल्लहले तिमो पुकार सुनिहाल्यो।

बलि दिनको प्रमाण : अल्लाह तआलाले भन्नु भयो ﴿فَلْ أُ﴾

١٠ الأنعام : ﴿إِنَّ صَلَاقِي وَشُكْرِي وَمَحَاجَيَ وَمَسَافِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرُتُ وَكُلُّا أُولَئِكَ﴾

١٦٢ - ١٦٣ الأنعام : भनिदिनुस कि निश्चित रूपले मेरो नमाज, र मेरो कुर्बानी (बली), र मेरो जीवन, र मृत्यु सबै

अल्लाह कै लागि हुन् जो सम्पुर्ण ब्रह्माण्डको स्वामी र पालन्कर्ता हो ।

हदिसमा छ कि रसुल ﷺ ले भन्नु भयो «अल्लाहले धिक्कार गर्नु भएछ यस्तो मानिसहरु माथि जुन् अल्लाह बाहेक अरु कसैको लागि बली (कुर्बानी) दिने गर्दछन्»

मन्त्र मान्त्रको प्रमाण : अल्लाह तआलाले भन्नु भयो ﴿بُوْفُونِيْلَلَّهِرِ﴾

يَنِّيْهِرُولِ مَنْتَرٌ مُّسْطَبِرًا ﴿الإِنْسَانُ﴾ ٧
مन्त्र मन्त्रको प्रमाण : अल्लाहले मन्त्र पुरा गर्ने छन् र त्यस दिनबाट तर्सन्छन् जस्को आपदा चारैतिर व्यापक हुनेछ। यहाँ सम्म कि सुतने, खाने, पिउने, धन अर्जना गर्ने र विवाह गर्ने जस्ता बानीहरु पनि यदि अल्लाहको उपासन ८ आराधना प्रति शक्ति प्राप्त गर्नको उदेश्यले हुन्छ भने त्यो बानीहरु पनि उपासना अन्तरगत उल्लेख भइहाल्छ ।

२ - अल्लाह प्रति ईमान मध्ये यो पनि हो कि अल्लाहले मानिसहरुका लागि जति कुराहरु अनिवार्य र जरुरी गरेको छ त्यो सबै माथि ईमान राख्ने र ईस्लामको पाँचौ आधार माथि ईमान राख्ने जुन् यस प्रकार छन्: अल्लाह बाहेक अरु कोही पुज्य छैन र मोहम्मद ﷺ अल्लाहको सन्देष्टा हुन् भने कुराको गवाही दिने, नमाज पढ्ने, दान गर्ने, रमजान महिनामा बर्त बसने, र अल्लाहको घर काबाको हज गर्ने यदि त्यहाँ सम्म पुग्ने क्षमता छ भने, र यस बाहेक पनि जति कुराहरुलाई ईस्लामले अनिवार्य गरेको छ त्यो सबै माथि ईमान राख्ने ।

३ - अल्लाह प्रति ईमान मध्ये यो पनि छ कि संसारको सृष्टिकर्ता, र शासनकर्ता अल्लाह नै हो भने कुरा माथि ईमान राख्ने, यो ईमान राख्ने कि वही आफनो इच्छाले ज्ञान र शक्तिको

आधारमा हुकुम जारी गर्नु हुन्छ, संसार र प्रलोकको मालिक वही हो, र सारा संसारको पालन्कर्ता पनि वही हो, उस बाहेक नत कोही सृष्टिकर्ता छ नत कोही पालन्कर्ता, उस्ले नै सन्देष्टाहरुलाई पठाएका छन् र मानिसहरुको सुधारका लागि र संसार र प्रलोकमा मुक्ति प्राप्त गर्नका लागि पवित्र ग्रन्थहरु अवतरित गरेका छन्, र यो सबै कार्यमा वहाँको कोही साभेदार छैन, अल्लाह तआलाले भन्नु भयो ﴿كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ شَيْءٍ وَهُوَ أَسْبَعُ﴾ الزمر: ٦٢

४ - अल्लाह हरेक कुराको सृष्टिकर्ता हो र वही नै हरेक कुराको संरक्षक हो ।

५ - अल्लाह प्रति ईमान मध्ये यो पनि छ कि अल्लाहको पवित्र नाम र महान गुणहरु माथि ईमान राख्ने जुन् अल्लाहको पवित्र किताब कुरआन अथवा रसुल ﷺ को हदिसमा उल्लेखित छ, कुनै किसमको घटथप वा बिरोध नगर्ने, नत मनमानी तपसिल वा उदाहरण बयान गर्ने, साथै त्यस्को महान अर्थहरु माथि पनि ईमान राख्ने, किन भने त्यो अल्लाहको गुणहरु हो जस माथि अल्लाहका लागि उचित तरिकाले नै ईमान राख्नु पर्छ र अल्लाहको गुणलाई मानिसहरुको गुणसित तुलना गर्नु मिलदैन, जस्तो कि अल्लाह तआलाले भन्नु भयो ﴿كُلُّ شَيْءٍ وَهُوَ أَسْبَعُ﴾

६ - ऊ जस्तो कुरा कुनै कुरा छैन र ऊ सुन्नेवाला र जान्नेवाला छ ।

दोश्रो : मलाएका (देवदुत) प्रति ईमान ।

यस अन्तर्गत मलाएका प्रति सक्षिप्तमा पनि र तपसिलमा पनि ईमान राख्नु पर्छ, सक्षिप्तमा हामीले यो ईमान राख्ने छौं कि

अल्लाहका मनाएका अर्थात् देवदुतहरु छन्, जस्लाई अल्लाहले मात्र आफ्नो आज्ञा पालन गर्नका लागि सृष्टि गरेको छ, र उनीहरु धेरै प्रकारका छन्, कसैलाई अर्श अर्थात् अल्लहको सिंगहासन उठाउने जिम्मेबारी दिएको छ त कसैलाई नर्क र स्वर्गको सुरक्षा कर्मी बनाइएको छ, र कसैलाई मानिसहरुको कर्म दर्ता गर्ने जिम्मेबारी दिएको छ।

र तपसिल यो हो कि अल्लाहले अथवा रसुल ﷺले उनीहरु मध्ये जस्को नामको खुलासा गर्नु भएकोछ, उनीहरु प्रति ईमान राख्ने जस्तो कि जिब्रील, मिकाईल, नर्कको सुरक्षा कर्मी मालिक, र सूर फुँकनको लागि नियुक्त भएको देवदुत ईसाफील ।

देवदुतहरुलाई अल्लाहले प्रकाशबाट सृष्टि गरेको छ, हजरत आइशाबाट प्रमाणित छ कि रसुल ﷺले भन्नु भयो «मलाएका प्रकाशबाट सृष्टि भएको छ, र आदम चाहिं उसबाट सृष्टि भएको छ, जुन् तिमीहरुलाई भनिएको छ» (मुस्लिम - २९९४) ।

तेश्रो : किताब (ग्रन्थहरू) प्रति ईमान ।

अनिवार्य रूपले संक्षिप्तमा यो ईमान राख्नु पर्छ, कि मानिसहरु माथि आफ्नो हक बयान गर्नका लागि र त्यस्को प्रचार प्रसार गर्नका लागि अल्लाहले आफ्नो पैगम्बर र सन्देष्टाहरु माथि ग्रन्थ अवतरित गरेका छन्, र तपसिलमा ग्रन्थहरु मध्ये अल्लाहले जस्को नाम लिएकोछ त्यस माथि ईमान राख्ने जस्तो कि तौरात, इन्जिल, जबूर, र कुरआन, र त्यस मध्ये सबभन्दा अन्तिम ग्रन्थ कुरआन हो, त्यो कुरआन जुन् पहिलेका सबै किताबहरुको रक्षक र प्रमाणित गर्नेवाला छ, सबै वर्ग र जातिहरुलाई त्यस्को अनुसरण गर्ने समेत रसुल ﷺद्वारा प्रमाणित भएको हदिसको पनि अनुसरण गर्नु पर्छ, किन भने अल्लाह

तआलाले मोहम्मद ﷺ लाई सबै मानव र दानव तिर सन्देष्टा बनाएर पठाएका छन्, र वहाँमाथि यो कुरआन अवतरित गरिएका छन्, ताकि उनीहरु बीच त्यस अनुकुल फैसला गरोस, र यस कुरआनलाई सम्पूर्ण ब्रह्माण्डका लागि हृदयको रोगको निर्मित उपचार, हरेक कुराको विस्तारपुर्वक वर्ण, मार्गदर्शन, र कृपा बनाइएको छ, जस्तो कि अल्लाहले भन्नु भयो ﴿وَهَذَا كِتَابٌ

۱۰۰ يَوْمَ أَنْزَلْنَا مِنْ بَيْرَكَ فَاتِّيْعُهُ وَأَنْتُمْ لَئِكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ الاععام: हामीले भलाई र वर्दानको रूपमा उतारेका हौं, तसर्थ यस्को अनुसरन गर, र डर मान, शायद तिमीमाथि दया होस ।

अनि यस्तो भनेको छ ﴿وَرَزَّلَنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِنَّمَا لِكُلِّ شَئٍ وَهُدًى﴾

٨٩ وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿الحل: किताब उतारेका छौं कि यसमा हरेक कुराको वर्ण विस्तारपुर्वक छ, र मुस्लिमहरुको लागि मार्गदर्शन र दया तथा शुभसन्देश छ ।

चौथो : रसुल (सन्देषटाहरू) प्रति ईमान

सन्देष्टाहरु माथि पनि संक्षिप्तमा र तपसिलमा ईमान राख्नु पर्छ, हामीले यो ईमान राख्दछौं कि अल्लाहले रसुलहरुलाई शुभसन्देष्टा, सावधानकर्ता, र सत्यको प्रचारक बनाएर पठाएका छन्, अल्लाहले भन्नु भयो ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا رَبَّهُمْ وَاجْتَنَبُوا الظَّفُورَ﴾

٣٦ النحل: पठायौं कि मानिसहरु अल्लाहकै पुजा गर्न् र उसबाहेक अन्य समस्त पुज्यहरुलाई त्यागौं ।

तसर्थ जस्ले सन्देष्टाहरुको कुरा स्विकारनु भयो त्यस्लाई खुशी र शान्ति प्राप्त भयो र जस्ले उनीहरुको बिपक्षमा भएर विरोध गर्नु भयो त्यस्लाई असफलता र पछितावा प्राप्त भयो । हामीले यो ईमान राख्दछौं कि समस्त सन्देष्टाहरुको मिशन चाहिं एउटै थियो, मात्र एउटै अल्लाहको पुजा र त्यस्को प्रचार प्रसार नै उनीहरुको मिशन थियो, कुनै अन्तर छ, भने मात्र धारमिक नियम कानुनहरुमा छ, हामीले यो पनि ईमान राख्दछौं कि अल्लाहले आफ्नो सन्देष्टाहरु मध्ये कसैलाई कसैमाथि प्रधान्ता प्रदान गरेको छ, र सबभन्दा महान र अन्तिम सन्देष्टा मोहम्मद ﷺ हुनुहुन्छ, अल्लाह तआलाले भन्नु भयो: ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ الْبَيْنَانِ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾^{٥٠}

٥٠ الإسراء: بَعْضٍ بَعْضٍ هामीले केही सन्देष्टाहरुलाई केही माथि प्रधान्ता प्रदान गरेका छौं ।
र यस्तो पनि भन्नु भयो:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدًا أَحَدًا مِّنْ رِجَالِكُمْ وَلِكُنَّ رَسُولَ اللَّهِ وَحَامِلَتِ الْأَيْمَنَ﴾^{٤٠} الأحزاب:
٤٠. मोहम्मद तिमो पुरुषहरु मध्ये कसैको पिता होइन बरु उनी अल्लहका र नबीहरुका समापक हुन् ।

अल्लाह तआलाले उनीहरु मध्ये जस्को नाम खोलेकोछ अथवा रसुल ﷺ द्वारा जस्को नाम प्रमाणित भएकोछ उनीहरु माथि हामीले तपसिली ईमान राख्दछौं जस्तो कि नूह ﷺ, हूद ﷺ, सालेह ﷺ, र ईब्राहीम ﷺ, इत्यादि, उनी सबै माथि र हाम्रो नबी मोहम्मद ﷺ माथि अल्लाहको कपा र शान्ति होस ।

पाँचौँ : प्रलोक प्रति ईमान ।

यस अन्तर्गत त्यो हरेक कुरा समावेश हुन्छ जस्को खबर अल्लाहले र रसुल ﷺले दिनु भएकोछ जस्तो कि कबरको परिक्षा

र त्यस्मा हुने यातना र अनुग्रह, प्रलोकको दिनको कष्ट र कठिनाई, पुल सेरात, लेखा जोखा, र हिसाब किताब, प्रतिफल, कर्मको बही बितरन गर्ने, र सबैको बीच त्यो उडिने जस्तो कार्यहरु, कोही आफ्नो बही देब्रे हातमा लिएको होला, त कोही आफ्नो बही बायाँ हातमा पिठ पछाडिबाट लिएको होला, र यस अन्तर्गत यो पनि आउँछ कि हाम्रो नबी मोहम्मद ﷺले हौज (अनुकम्पा) पाइन्छ, र हरेक नबीको पनि आफ्नो एउटा हौज हुन्छ जस्तो कि हदिसमा उल्लेख छ, साथै स्वर्ग र नर्क, मोमिनहरु आफ्नो पालन्कर्तालाई साक्षात दर्शन गर्न पाइने, र अल्लाहले मोमिनहरुलाई सन्बोधित गर्ने जस्ता कुराहरु माथि पनि ईमान राखनु पर्छ, र यस बाहेक त्यो सबै कुरा माथि ईमान राखनु पर्छ जुन् कुरआनमा उल्लेख छ अथवा रसुल ﷺ को सही हदिस द्वारा प्रमाणित भएकोछ, त्यो सबै कुराहरु माथि अल्लाह र रसुलले बताएका तरिका अनुसार ईमान राखनु र त्यस्को गवाही दिनु जरुरी छ ।

ठैटौँ : किस्मत र भाव्य प्रति ईमान ।

यस अन्तर्गत चार कुराहरु प्रति ईमान राखनु पर्छः

प्रथम - अल्लाहलाई त्यो सबै कुराको ज्ञान छ जुन् भइसकेको छ अथवा हुनेवाला छ, मानिसहरुको हरेक पलको खबर, र उनीहरुको धन सम्पत्ति, र मृत्युको समय समेत हरेक कार्यको खबर वहाँले राखनु भएकोछ, कुनै कुरा अल्लाहसित लुकेको छैन, जस्तो कि अल्लाहले भन्नु भयो ۱۱۰ ﴿تَوْبَةٌ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ निःसन्देह अल्लाहलाई सबै कुराको ज्ञान छ ।

दोशो - भाग्य र किस्मतको हरेक कुरालाई अल्लाहले लेखेर राख्नु भएकोछ, जस्तो कि अल्लाहले भन्नु भयो ﴿وَلَئِنْ شَاءَ لَهُ أَحْصَنَتْهُ فِي إِمَارَةٍ﴾
१२ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ हरेक कुरालाई हामीले एक स्पष्ट किताबमा लेखिसकेका छौं ।

तेशो - अल्लाहको जुन् इच्छाहरु लागु भइसकेको छ त्यस प्रति ईमान, तसर्थ वहाँले जुन कुराको इच्छा गर्नु भयो त्यो लागु भयो र जुन कुराको इच्छा गर्नु भएन त्यो लागु भएन, अल्लाह तआलाले भन्नु भयो ﴿كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾
الْعُمَرَانَ: ४० ﴿أَلِّيْلَكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ यसै प्रकार अल्लाहले जे चाहनु हुन्छ त्यो गर्नु हुन्छ ।

चौथो - भाग्यको घटनाहरुलाई अल्लाहले घटने भन्दा पहिला नै सृष्टि गरिसकेका थियो, अल्लाह तआलाले भन्नु भयो ﴿وَإِنَّهُ﴾
१६ ﴿تِيمَلَلَّهُ حَلَقَنْ وَمَا تَمَلَّنْ﴾
الصافات: تिमीलाई र तिमीले गरिरहेको हरेक कुरालाई अल्लाहले नै सृष्टि गरेको हो ।

الشرك وأنواعه شirk و أنواعه

रोबुवियत (सृष्टि र शासन) मा, र ओलुहियत (उपासना) को अधिकारमा, र अस्मा वस्सिफात (नाम र गुण) मा अल्लाह बाहेक अरु कसैलाई साभेदार ठहराउनाले शिर्क भनिन्छ ।
शिर्क दुइ प्रकारका छन् - ठुलो शिर्क, र सानो शिर्क ।

पहिलो - ठुलो शिर्क, अर्थात कुनै किसमको उपासना अल्लाह बाहेक अरु कसैको लागि गर्ने, यस प्रकारको शिर्क गर्नेवाला व्यक्तिले यदि मृत्यु भन्दा पहिला तौबा अर्थात पश्चाताप गर्नु भएन भने त्यो संधैको लागि नक्मा जान्छ, र उस्को सबै कर्महरु धवस्त र समाप्त भइहाल्छ, अल्लाह तआलाले भन्नु भयो ﴿وَلَوْ

٨٨ يَدِيْدُكُمْ أَنْتُمْ عَنْهُمْ مَا كُنُّوا يَتَّمَسَّوْنَ﴾ الأنعام: ٨٨
सँग अरु कसैको साभेदारी ठहराउँछ भने तिनीहरुको सबै कर्महरु बर्बाद भइहाल्छ ।

ठुला शिर्कलाई अल्लाहले तौबा नसूह अर्थात सच्चा मनले क्षमा नमाँगे सम्म माफ गर्दैनन्, अल्लाह तआलाले भन्नु भयो ﴿إِنَّمَا

لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرِكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشْرِكَ بِاللَّهِ فَقَدْ أَفْرَأَ إِنَّمَا
٤٨ النَّسَاءَ: ٤٨
अल्लाह आफ्नो साभेदार बनाउनेलाई क्षमा गर्ने छैन, र उस बाहेक अरु जस्लाई चाहन्छ माफ गर्दिन्छ, र जस्ले ऊ सँग अरु कसैको साभेदारी ठहराउँछ भने त्यस्ले ठुलो अपराध गरिदिन्छ ।

ठुलो शिर्कको अनेकौ प्रकार मध्ये, अल्लाह बाहेक अरुसित प्रार्थना गर्ने, मन्त्र भान्ने, र बलि दिने इत्यादि कुराहरु छन्, अथवा अल्लाहको तुलनामा अरुलाई कायम गर्ने, जस्तो कि अल्लाहले भन्नु भयो : ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَنْخُذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنَّدَا بِمُحْبُوهُمْ﴾^{١٦٥} البقرة: ١٦٥
अल्लाहको तुलनामा अरुलाई कायम गरेर तिनलाई अल्लह जस्तै माया गर्दछन् ।

दोशो - सानो शिर्क, कुरआन र हादिसमा जुन कुराहरुलाई शिर्क भनेकोछ, तर त्यो ठुलो शिर्कको सीमा नाँगेको छैन भने त्यस्लाई सानो शिर्क भनिन्छ, र यस प्रकारको शिर्कले मान्छेलाई ईस्लामबाट खारिज गर्दैन तर तौहीदमा चाहिं कभी भइहाल्छ, जस्तो कि रियाकारी अर्थात देखावटि काम, अथवा यस्तो कार्यहरु जुन् ठुलो शिर्क सम्म पुर्याउन सक्छ तर पुगेको छैन, जस्तो कि कबरको नजिक भएर अल्लाहको लागि नमाज पढ्ने, र अल्लाह बाहेक अरु कसैको क्या राख्ने, यस विश्वासका साथ कि फायदा र घाटा दिने क्षमता अल्लाह बाहेक अरु कसैमा छैन, र यस्तो भन्ने कि «जे अल्लाहले चाहन्छ र फलानो व्यक्तिले चाहन्छ» र यस्तै अन्य कुराहरु । किन भने नबी ﷺले भन्नु भएकोछ «तिमीहरुको निम्नि मलाई जुन कुराको सबभन्दा अधिक डर लागेको छ, त्यो सानो शिर्क हो» वहाँको साथीहरुले सानो शिर्क बारे सोझ्नु भयो त वहाँले भन्नु भयो «रिया» अर्थात देखावटि काम, (यस हादिसलाई अहमदले बयना गर्नु भएकोछ र यस्को सनद चाहिं जैयिद छ) यस्तै वहाँले भन्नु भयो «जुन सुकै व्यक्तिले अल्लाह बाहेक अरु कुनै वस्तुको कृया राख्छ भने त्यो

अल्लाह सँग शिर्क गरिरहेको छ» (यस हदिसलाई अहमदले बयान गर्नु भएछ र यस्को सनद सही छ) । यस प्रकारको शिर्क अन्तर्गत यो पनि छ कि - बिभिन्न प्रकारको रोग र दुखःबाट मुक्त हुनको लागि अथवा सुरक्षित हुनको लागि ताबीज लगाउने, अथवा धागा र बल्ला लटकाउने, तर यदि कसैको यो मान्ना छ कि ती कुराहरु मात्रं कारण होइन बरु त्यो आफै लाभदायक अथवा हानीकारक हो भने त्यो ठुलो शिर्कको अन्तर्गत सामिल भइहाल्छ ।

محل اعتقاد الفرقة الناجية مُعْتَكِفٌ بَاعْذَنَوْ سَمُونُوكُو آسْطَهَا سَانْكِسْتَمَا

मुक्ति पाउने समुह अहले सुन्नत बलजमाअतको आस्था यो हो कि सच्चा मोमिन यस कुराको गवाही दिन्छ, कि अल्लाह नै पालन्कर्ता र पुज्य हो, हरेक किसमको गुण मात्र उसकै लागि हो, यही कारण छ, कि एउटा मोमिन शुद्ध तरिकाले मात्र अल्लाहकै पुजा गर्नु हुन्छ, र यस कुराको ज्ञान राख्नु हुन्छ कि वही सृष्टिकर्ता, अस्तित्व दाता, चित्रकार, जीवीका प्रदान गर्नेवाला, वर्दान दिनेवाला, मनाही गर्नेवाला, र हरेक कुराको प्रबन्ध गर्नेवाला छ, वास्तवमा वही पुज्य हो, वही प्रथम हो वहाँ भन्दा पहिला कोही छैन, वही अन्तिम हो वहाँ भन्दा पछि कोही छैन, वही व्यक्त हो वहाँ भन्दा माथि कोही छैन, र वही अव्यक्त हो वहाँ भन्दा तल कोही छैन। हरेक दृष्टिले वही सबभन्दा ठुलो र ऊच्च स्थानमा छ, शारीरिक दृष्टिले, दर्जाको दृष्टिले, र सत्ताको दृष्टिले ।

अल्लाह तआला अर्श (सिंहासन) माथि बिराजमान हुनुहुन्छ, र त्यो पनि यस प्रकारले बिराजमान छ, जस्तोकि वहाँको महान्ताले उचित र सोहाउँदो छ, हरेक ऐतबारले माथि भएता पनि वहाँको ज्ञान चाहिं व्यक्त अव्यक्त, तल माथि, संसारको हरेक कुरालाई घेरि राखेकोछ, ऊ आफनो ज्ञानले मानिसहरुको साथ हुनुहुन्छ, उनीहरुको हरेक अवस्थाको जानकारि राख्नु हुन्छ, उनीहरुको नजिकै हुनुहुन्छ र प्रार्थना सुनिरहेको हुन्छ। ऊ सबै मानिसहरु भन्दा बढि सम्पन्न, र धनि हुनुहुन्छ, सबैलाई जीवनमा र जीवनका लागि अवश्यक कराहरुमा संधै वहाँको अवश्यकता छ, एक क्षणको लागि पनि कसैलाई वहाँको अवश्यकता छैन भन्ने

होइन, र ऊ अत्यन्त कपालु र दयालु हुनुहुन्छ, मानिसहरुले भोगिरहेको प्राकृतिक, र धारमिक सुविधा र उपहारहरु सबै अल्लाहले नै दिएको हो, वही उपहार दिनेवाला, र दुखः मेटनेवाला छ ।

ऊ आफनो कपाले प्रत्यक रातिको अन्तिम तेहाइमा सबभन्दा नजिकको आकाशमा अवतरित हुनुहुन्छ र भन्नुहुन्छ «कोही छ माँगनेवाला जस्लाई म प्रदान गरौं, कोही छ क्षमा चाहनेवाला जस्लाई म माफ गरिदिउँ» यहाँ सम्म कि फजरको समय भइहाल्छ, र ऊ आफनो महान्ता र शान अनुसार उचित तरिकाले उत्रिन्छन् । ऊ बुद्धिमता सम्पन्न छ, धर्म र सृष्टिमा वहाँकै बुद्धि र कौशल काम गरिरहेको छ, वहाँले कुनै पनि चिज व्यर्थमा बनाएका छैनन्, नत्र धर्मको कुनै नियम नै बेकार छ, बरु सबै नियमहरु लभदायक छ र मानिसहरुको सुरक्षाको लागि बनाइएको छ । ऊ तौबा अर्थात पश्चाताप स्वीकार गर्नेवाला, क्षमा प्रदान गर्नेवाला, र माफ गर्नेवाला छ, आफनो सेवकहरुको तौबा स्वीकार गर्दछ, र उनीहरुको पापलाई मेटने गर्दछ, जुन सुकै व्यक्तिले तौबा गर्नु हुन्छ, क्षमा चाहनु हुन्छ, र ऊ सँग रोजु गर्नु हुन्छ भने उस्को ठुलठुलो पापहरु पनि माफ गरिदिनु हुन्छ । ऊ गुणग्राहक छ, थोडै भएपनि पुण्यको कार्यलाई धन्यवाद भन्नुहुन्छ र बदलामा धेरै उपहार दिनुहुन्छ, र कृतज्ञाहरु माथि धेरै कृपा गर्नु हुन्छ । सच्चा मोमिन ऊ हुन् जुन् अल्लाहको त्यो सबै गुण स्वीकार गर्दछ, जुन् अल्लाहले आफै खुदको बारेमा अथवा रसुल ﷺले वहाँको बारेमा बयान गर्नु भएकोछ, जस्तो कि प्रिपुर्ण जीवन, सुन्ने र देखने शक्ति, सर्वसरेष्ट शक्ति, महान्ता, आत्मागौरव, सम्मान, प्रतिष्ठा, सुन्दरता, र प्रिपुर्ण र समस्त प्रशंसा ।

सच्चा मोमिन कुरआन र हदिसको यस कुरा माथि ईमान राखनु हुन्छ, कि स्वर्गमा मोमिनहरु आफ्नो आँखाले साक्षात् अल्लाहको दर्शन गर्न पाइन्छ, अल्लाहको दर्शन र वहाँको प्रसन्नता प्राप्त गर्नेमा पाइएको सफलता नै सबभन्दा ठुलो र चोखो उपहार हो । जस्को मृत्यु ईमान र तौहीद माथि हुँदैन भने त्यो सदा सदाको लागि नक्मा जान्छ, तर ठुलठुला पाप गरेको मोमिनहरु मध्ये कुनै व्यक्तिले यदि बिना तौबाकै मर्नु भयो र क्षमा अथवा सिफारिस पाइने जस्तो कुनै कार्य पनि गरेको छैन भने यदि उनीहरु नक्मा जानु हुन्छ भने संधैको लागि त्यहाँ बसनु हुँदैन, र जस्को हृदयमा रायोको दाना बराबर पनि ईमान हुन्छ भने त्यो संधैको लागि नक्मा बसनु हुँदैन बरु एक न एक दिन त्यहाँबाट अवश्य बाहिर आउँछ ।

र यो पनि मान्नु हुन्छ कि ईमान भनेको हृदयमा भएको आस्था, र त्यस्को कुरा, र त्यस्को कर्तवय समेत अँग द्वारा गरिएको कार्य र मुखले भनेको कुराहरुको नाम हो, तसर्थ जस्ले ईमानको पुरापुरा हक अदा गर्नु हुन्छ भने त्यही सच्चा मोमिन हुन्छ, र त्यही पुरस्कारको हकदार हुन्छ र सजायबाट मुक्ति पाउँछ, र जस्ले यस्मा जे जति कमी गर्नु हुन्छ भने त्यति नै त्यस्को ईमान पनि कम हुन्छ, यसै कारण हामीले के भन्छौं भने सुकम र पुण्यले ईमानमा बढेत्रि हुन्छ, र पाप र दुष्क्रमले ईमानमा कमी हुन्छ ।

एउटा मोमिनले यस कुराको गवाही दिनुपर्दछ, कि मोहम्मद ﷺ अल्लाहको सेवक र रसुल अर्थात् सन्देष्टा हुनुहुन्छ, अल्लाहले वहाँलाई मार्गदर्शन र सत्य धर्मका साथ पठाइएको छ, ताकि अरु धर्महरु माथि विज्यता प्राप्त गरोस, मोमिनहरु माथि वहाँको हक स्वयम आफ्नो प्राण भन्दा अधिक छ, मोहम्मद ﷺ समस्त

नबीहरुको लागि समापक हुनु हुन्छ अर्थात अन्तिम नबी हुनुहुन्छ, मानव र दानवको लागि शुभसुचक, र सचेतक हुनुहुन्छ, उनीहरुलाई अल्लाह तिर बोलाउनको लागि प्रकाशमान, र ज्योति हुनुहुन्छ, अल्लाहले वहाँलाई धर्म र जगतको सुधारका लागि पठाउनु भएकोछ, ताकि मानिसहरु एक अल्लाहको पुजा गरोस, जस्को साखेदार कोही पनि छैन, र यस्का लागि अल्लाहले प्रदान गरेको जीवीका द्वारा सहायता प्राप्त गरोस । मोमिनलाई यस कुराको ज्ञान हुनु पर्दछ कि मोहम्मद ﷺ सबभन्दा महान ज्ञानी, सच्चा, शुभेच्छुक, र सही गलत बयान गर्नेवाला हो, र यसै कारण एउटा मोमिनले वहाँको इज्जत र सम्मान गर्नु पर्दछ, माया गर्नु पर्दछ, वहाँको मायालाई सबै मानिसहरुको माया भन्दा उच्च स्थान दिनुपर्दछ, धर्मको असुल (महत्व पुर्ण कुराहरु) र फोरुअ (नियम कानुनहरु) मा वहाँको अनुसरण गर्नु पर्दछ, वहाँको कुरा र वहाँको तरिकालाई अन्य सबैको कुरा र तरिका भन्दा माथि राख्नु पर्दछ । र यो ईमान राख्नु पर्दछ कि अल्लाहले वहाँलाई यस्ता यस्ता खुबी, गुण, र विशेषताहरु प्रदान गरेको छ, जस्तो अरु कसैलाई प्रदान गरेको छैन, तसर्थ वहाँको स्थान सबै मानिसहरु भन्दा उच्च छ, र वहाँको दर्जा सबभन्दा महान र ठुलो छ, हरेक गणमा वहाँ अरु सबै भन्दा प्रिपुर्ण हुनुहुन्छ, पुण्यको यस्तो कुनै काम छैन जस्को खबर वहाँले आफ्नो समुहलाई नदिएको र पापको पनि कुनै यस्तो काम छैन जस्वाट वहाँले आफ्नो समुहलाई सचेत नगरेको होस ।

त्यस्तै एउटा मोमिनले अल्लाहको तर्फबाट अव्तरित भएको हरेक किताब प्रति ईमान राख्नु पर्दछ, अल्लाहले पठाएको हरेक रसुल प्रति ईमान राख्नु हुन्छ, उनीहरु मध्ये जस्को बारेमा जानकारि छ, अथवा जस्को बारेमा जानकारि छैन सबै प्रति ईमान राख्नु

हुन्छ, रसुलहरुको बीच कुनै प्रकारको भेदभाव गर्नु हुँदैन, र यो मान्य हुन्छ कि हरेक रसुलको निमन्त्रन चाहिं एउटै हो, र त्यो मात्र एक अल्लाहको पुजा र उपासना गने हो जस्को कोही साझेदार छैन ।

भाग्यको हरेक कुरा प्रति ईमान राख्नु हुन्छ, र यो ईमान राख्नु हुन्छ कि अल्लाहले मानिसहरुको राम्रो, नराम्रो हरेक कार्यको जानकारि राखेको छ, कलमले लेखिसकेको छ, र वहाँको इच्छा लागु भइसकेको छ, ती हरेक कुरामा वहाँको बुद्धि काम गरिरहेको छ, अल्लाहले मानिसहरुलाई शक्ति र इच्छा प्रदान गरेको छ, जस्ते गर्दा उनीहरु आफ्नो इच्छा अनुसार केही भन्ने र गर्ने अवसर पाउनु हुन्छ, कुनै कार्यमा अल्लाहले बाध्यता गरेको छैन, बरु हरेक कार्यलाई उनीहरुको इच्छा प्रति छोडिदिएको छ, आफ्नो न्याय र बुद्धि द्वारा मोमिनहरुको मन्मा ईमानलाई प्रिय र सुन्दर बनाएको छ र नास्तिकवाद, ठुलठुला पाप, र अन्य हरेक पापलाई अप्रिय बनाइदिएको छ ।

असुलको कुराहरु मध्ये यो पनि छ कि एउटा मोमिनले शुभेक्षाको कार्य गर्नु पर्छ, अल्लाहको लागि, ग्रन्थको लागि, रसुलको लागि, र मुस्लिमहरु मध्ये हाकिम, र जन्ता सबैको लागि, इस्लामी नियम अनुसार सुकमको हुकुम दिनु पर्छ र दुशकमबाट रोक्नु पर्छ, आमा बुवा सँग उच्च व्यवहार गनु पर्छ, सम्बन्ध, नातादार, घरछेमीकी, सबै हकदार, र सबै मानिसहरु सँग राम्रो व्यवहार गनु पर्छ, महान सोभाव र चरित्रको निमन्त्रन पेश गनु पर्छ, र नराम्रो चरित्र र भ्रष्ट आचरणबाट मनाही गर्नु पर्छ । यस कुरामा विश्वास राख्नु पर्छ कि सबभन्दा महान मोमिन त्यो हो जस्को कर्म र चरित्र सबभन्दा उत्तम हासे, जुन् सबभन्दा

सच्चा होस, पुण्य र भलो कार्यमा सबभन्दा अगाडि होस, र दुष्कर्ममा सबभन्दा अधिक टाँडा होस ।

एउटा मोमिनलाई यस कुराको ज्ञान हुनुपर्दछ, कि क्यामत सम्म अल्लाहको लागि जिहाद जारि रहनेछ, र जेहाद इसलामको शान हो, ज्ञान र प्रमाणको जिहाद, र हातहतीयारको जिहाद, हरेक मुस्लिम माथि आफ्नो क्षमता अनुसार धर्मको रक्षा गर्नु अनिवार्य छ, र जिहाद चाहिं हाकिमको क्षेत्रछायामा हुनु पर्छ, हाकिम भलो मान्छे होस वा पापी होस, यदि जिहादको शर्तहरु उपलब्ध छ, र त्यस्को कारण पाइएको छ, भने ।

र त्यस्तै असुलको कुराहरु मध्ये यो पनि छ कि मुस्लिमहरुको बीच एक्ताको प्रयास गर्ने, त्यस्लाई ध्यानमा राख्ने, र त्यसका लागि उनीहरुलाई प्रेरित गर्ने, उनीहरुको मुटुलाई जोड्ने, र शाव्रुता, छलकपट, बिभाजित हुनुबाट रोक्ने र सचेत गर्ने, र यस्को लागि हरेक प्रकारको उपायलाई प्रयोगमा ल्याउने, त्यस्तै मानिसहरुको ज्यान, धन सम्पत्ति, इज्जत, र अरु सबै हक अधिकार प्रति अपराधको रोकथाम गर्ने, र मुस्लिम अथवा नास्तिक हरेक सँग हरेक मामलामा ईन्साफ र न्यायको आदेश दिने ।

मोमिनले यो ईमान राख्नु पर्दछ कि मोहम्मद ﷺ को समुदाय अरु सबै समुदायहरु भन्दा महान र सम्मानित हुनुहुन्छ, र उनीहरु मध्ये रसुल ﷺ को साथीहरु अति महान हुनुहुन्छ, खास गरि खोलफा-ए-राशेदीन, स्वर्गको प्रमाण पाएको दस व्यक्तिहरु, बद्रको युद्ध, र बैअते रिजवानमा उपस्थित भएको व्यक्तिहरु, र मोहाजिर र अन्सार मध्ये प्राथमिक्ता प्राप्त गरेको व्यक्तिहरु । तसर्थ एउटा मोमिनले चाहिं रसुल ﷺ को साथीहरु सँग माया गर्नु पर्दछ, र यस्लाई आफ्नो धर्म सम्भन्नु हुन्छ, उनीहरुको

खुबीको प्रचार गर्नु हुन्छ र उनीहरुको बारेमा भनेको नराम्रो कुराहरु प्रति चुपलाग्नु हुन्छ ।

त्यस्तै धर्मज्ञानी, सत्य बाटो देखाउने, न्याय गर्ने हाकिम, र अरु सबै धार्मिक व्यक्तिहरुलाई सम्मान गर्ने आफनो धर्म सम्फन्तु हुन्छ, र अल्लाह सँग प्रार्थना गर्नु हुन्छ कि अल्लाह उनीहरुलाई हरेक प्रकारको सन्देह, शिर्क, नेफाक, र नराम्रो चरित्रबाट बचाइ राखोस, र मृत्यु सम्म नबी^{صلی اللہ علیہ وسالہ وآلہ وسالہ}को धर्म माथि सवल राखोस ।

यही त्यो ठुलो नियम र असुलहरु छन् जसमाथि मुक्ति पाउने समुहको इमान छ, र यसै तिर सबैलाई बोलाउनु हुन्छ ।

مطبعة النرجس التجارية
NARJIS PRINTING PRESS

تلفون: ٢٣١٦٦٤٣ - فاكس: ٢٣١٦٨٦٦
E-mail: narjiscpp@yahoo.com